

חייבים לנצח בכל החזיתות

"אני מסתכלת על הכוחות שיש לעם הטוב הזה, לקהילה המקומית המיוחדת שלנו, ואני מבינה שזו התקווה! אין בררה אחרת. המסר הסודי שלנו "אין לנו ארץ אחרת, גם אם אדמתי בוערת".... חייבים להילחם ולנצח בשתי חזיתות, הביטחונית והחברתית".
ריאיון עם ראש המועצה אושרת גני גונן ביום ה-23 למלחמת "חרבות ברזל".

מראיינת: עדנה פיינר

חמל המועצה

מכלול בטחון, מכלול הנדסה ותשתיות, מכלול דוברות, וכן מכלולי חינוך ותיקים ורווחה. מנהלי מחלקות במועצה, שימשו ומשמשים כמנהלי המכלולים. הכל בשיתוף פיקוד העורף, משטרה, מג"ב וכול זרועות הבטחון."

מכלול בטחון:

אושרת: "אנו בתקופה הקשה ביותר שהמדינה עברה מאז מלחמת העצמאות. אנו נלחמים על הבית. פתחנו את המקלטים הציבוריים. יושבי ראש צח"י {צוות חירום יישובי} הפעילו ותגברו את כיתות הכוננות בכל הישובים, ובעיקר ביישובי קו התפר. התפקוד שלנו כמועצה יעיל, הכול בשיתוף עם ההנהגות הישובים. נשק נרכש וחולק לכל הכיתות. קיימנו מטווח {הראשונים מבין הרשויות} לכל מתנדב נושא נשק.

כיצד את מתפקדת בלוח"ז הצפוף?

אושרת: "עשיתי לילות כימים להקמת הכיתות. הגעתי לאלוף פיקוד העורף ומג"ב, על מנת להביא מה שיותר מהר את מאות הנשקים האישיים שאושרו לנו. הצלחנו לגבש

"יחד כל הדרך, חזקים ביחד" אלו מסמלי הזמן בימים אלו. את החיזוק לכך ניתן לשאוב מדבריה של ראש המועצה אושרת גני גונן בריאיון שקיימנו איתה.

כיצד התארגנה המועצה עם פרוץ המלחמה?

"כבר ביום ה-7 לאוקטובר 23 שילבנו ידיים והתחלנו בעבודה. הבנו מהר מאוד שמקומנו בהנהגת המועצה הוא מאוד חשוב ומרכזי. בהעברת מידע, ביציאה לשטח ואיתור בעיות ובמתן מענה מידי לאוכלוסייה. פתחנו חמ"ל עבדנו לפי מכלולים".

מי עמד בראש החמ"ל?

"אני עמדתי בראש החמ"ל, שעבד 24/7 ויצרתי במידי קשר עם יחידת הקישור בפיקוד העורף, משמר הגבול, בשיתוף עם הנהגות היישובים".

איך תפקדה המדינה?

"לא תפקדה, מערכותיה היו משותקות. לכן, על מנת שלא יוצר ואקום, ההתארגנות שלנו הייתה מהירה. עבדנו לפי מכלולים. כגון: מכלול אוכלוסייה,

6. הארכת תוקף שומות בשישה חודשים.
 7. הארכת המועד להשגת שומות.
 8. דחית מועדי הסכמי הרשאה עד ל-31.12.23 לגבי הסכמים שאחרי יום פרוץ המלחמה.
 9. **לא יידרש אישור הרשות ותשלום דמי היתר לבניית ממ"ד עד לשטח 20 מ"ר בכל הארץ.**
- את פירוט ההחלטות ניתן לראות באתר "רשות מקרקעי ישראל".

כל שירות

הוא אתר המרכז את כל השירותים החברתיים בישראל כמו: דיור ואירוח בעת חירום, פעילויות הפוגה, איתור נעדרים, סיוע משפטי, מפונים, משפחות שכולות, הסעות, מיצוי זכויות לחולים ועוד...

ועדות קבלה

ב-30 ליוני 2023 פורסם חוק חדש בעניין הליכי הקבלה של אנשים המבקשים לרכוש בית בהרחבות ובשינויים קהילתיים בנגב ובגליל. החוק מחולל שני שינויים מרכזיים: הפעלת ועדות קבלה בישובים גדולים יותר ואפשרות פנייה ישירה של הרוכש לוועדת הקבלה ללא תיווך של הישוב.

חרבות ברזל / צביקה ביקל

”הקם להורג
השקם להורגו”
מלחמה ארורה,
מלחמת אין ברירה,

הוטעינו ע"י אויב אכזר
הולכנו שולל,
מוקדם עוד לדבר על מחדל,
אין חפצנו בשלל,

אין סופרים את הזמן,
אך יודעים פנינו לאן,
אחת ולתמיד,
עם ישראל לנצח עמיד.

תמונות מתגלות,
ממש זוועה,
יש נעדרים
ויש לא נודע,

אך עם ישראל
לא יוותר,
לא ירכין ראשו לזר ואחר,
עם ישראל את דברו אומר.

מערכת מחוזקת וגדולה

חברי המערכת החדשה יחד עם ראש המועצה

לקראת השנה החדשה נפגשה ראש המועצה אשרת גוני- גון עם מערכת העיתון "כיוון חדש" שזה עתה קלטה אל שורותיה 7 עיתונאים חדשים, תושבי המועצה האזורית דרום השרון, אשר עברו במהלך הקיץ את קורס העיתונות הקהילתית. גוני גון ספרה לנו על תכניות המועצה לשנה הקרובה (מבלי לדעת על המלחמה שבוודאי תשבש חלק מהתכניות ותייצר מאידך תכניות אחרות).

עוד אמרה בין שאר דברי בירכתה, "יש להמשיך במפעל החשוב ששמו עיתון "כיוון חדש" המחולק לכל גמלאי המועצה, ומשמש להם מקור מידע וענין בתחומים רבים, מדווח מהנעשה ביישובי המועצה ובעמותה למען החבר הוותיק. כיום מונה המערכת 21 חברים, כולם עושים תפקידים בנאמנות ובהתנדבות.

זכויות עובדים ויחסי עבודה בשעת חירום.

בעקבות המצב המיוחד שהוכרז בעורף, הממונה הראשית על יחסי עבודה, במשרד העבודה, עו"ד רבקה ורבנר עונה על שאלות נפוצות בנושאי זכויות העובדים בשעת חירום. ההתייחסות במקום העבודה היא בכפוף להוראות פיקוד העורף והעובד מקבל את שכרו עבור ימים אלה. במקרים אחרים (למשל הכרח להישאר עם הילד) ההסדר נעשה בדיעבד. עבודה מהבית: נתונה לשיקול דעתו של המעסיק, עליו לשקול זאת בתום לב נוכח הנסיבות.

הקלות של המנהל

רשות מקרקעי ישראל קיבלה שורה של החלטות על מנת להקל על המשק לאור המלחמה בדרום.

1. דחית תשלום שוברים עד 30.11.23 ללא הצמדה וריבית.
2. דחית מפרט כספי אפשר להחזירו חתום לרשות עד 30.11.23.
3. דחיית סגירת מכרזי קרקע ל-15.11.23.
4. פריסת תשלומים במכרזים.
5. ארכה להשלמת הסכמי בניה.

מחלקת החינוך. הוחלט שבימי מלחמה יש לייצר עוגן של יציבות לילדים. מפגש של התלמידים בבתי הספר והגנים מפחיתה חששות ופחדים, הכול כמובן בהתאם להוראות פיקוד העורף, ובפעילות מדורגת.

מפוני העוטף בשובים השונים נקלטים במסגרות החינוכיות של המועצה. גם בתנועות הנוער. "אנחנו מתגלים כקהילה מחבקת" אומרת אושרת.

מתקיימות הסעות לבתי הספר בכפוף לתקנות השעה. ניתנת אפשרות לליווי הורים בהסעות. מגייסים הורים נושאי נשק וגם בלי נשק להקמת מערך שמירה ושילובם כתומכי בטחון. בנוסף, המועצה מעניקה לכל תושבי המועצה קורסי עזרה ראשונה והחיאה במד"א, בשיתוף פיקוד העורף. ניתן גם לרכוש ערכות עזרה ראשונה ביתיות במחיר מופחת.

וותיקים

ווותיקי הישובים בתקופה זו של מלחמה מטופלים על ידי ה"עמותה למען החבר הוותיק" של המועצה בכל המישורים. "העמותה והקהילה התומכת" עומדים בקשר רציף יומיומי עם כל וותיק וותיקה - על כך יישר כוחם.

ראש המועצה אושרת גני גונן מודיעה בזאת **ש"העמותה לחבר הוותיק דרום השרון** תעבוד החל מ-1 בנובמבר 2023 במתכונת חדשה. **מירית כץ** תעמוד בראש **מינהלת הוותיקים**. זו תהיה תחת מטריה אחת יחד עם נוער, תרבות, נשים, הפעלת היכל התרבות, ספורט ועוד, בחסות המועצה. **ורדה לוי** תמשיך בתפקידה ההתנדבותי כיו"ר העמותה לחבר הוותיק.

פלטפורמת העבודה החדשה נקראת **ת פ ו ת**.

ולסיום: אומרת אושרת "אנחנו, המועצה האזורית דרום השרון ואני בראשה, מעבירה חיבוק חם ואוהב לכל המשפחות השכולות שאיבדו את היקר להם מכל במלחמה הארורה שנכפתה עלינו. בתקווה לשובם בשלום ובמהרה של כל השבויים והנעדרים.

אני מסתכלת על הכוחות שיש לעם הטוב הזה, לקהילה המקומית המיוחדת שלנו, ואני מבינה שזו התקווה! אין בררה אחרת. המסר הסודי שלנו "אין לנו ארץ אחרת, גם אם אדמתי בוערת". חייבים להילחם ולנצח בשתי חזיתות, הביטחונית והחברתית".

תכנית "בני מקום", גיוס המתנדבים למילואים לאורך התקופה שתידרש, בשכר במימון הצבא. כאן המקום, לבקש מהתושבים להמשיך ולגלות ערנות ואחריות ולנהוג במקסימום זהירות בכל מתקפת טילים, ככל שתהיה חס וחלילה, על מנת למנוע פגיעה בנפש. אנחנו בתוך מלחמה". ואושרת מוסיפה ומדגישה: "לאור המצב ששרר לצערנו ביישובי העוטף, לנו היה "זמן זהב", שהיה קריטי להערכות הביטחונית המיטבית. תקצבנו את כל ההוצאות הביטחוניות ואת הוועדים המקומיים לכל הוצאה ההכרחית לימי החרום".

מכלול תמיכה אישית. צוות נפגעים ונעדרים.

"אנו בשגרת חירום. הקמנו מרכז מידע ותמיכה למשפחות החיילים, הנעדרים, החטופים, והחללים. ניסינו גם לדאוג לקהילת הורים מודאגים שבניהם היו במסיבה ב"רעים", לנסות ולאתר אותם ולשלוח מחלצים. היה לנו ברור מעל כל ספק, שעלינו לטפל בבעיות כשהמידע זרם אלינו באמצעות הנהגות הישובים, ובהמשך הפעלנו קשר ישיר עם מטה הנעדרים בשעת חרום קשה זו.

איבדנו לצערנו בימים הראשונים 8 חללים ז"ל מבני המועצה, ישנם שני נעדרים וחטופה אחת. אנו ממשיכים להעמיד לרשות כל המשפחות שרות פסיכולוגי, עובדים סוציאליים וכל הנדרש".

בימי המלחמה הוכח מעל כל ספק, שהשלטון המקומי הוא בעל חשיבות עליונה.

מכלול התנדבות וקהילה.

בראש מכלול המתנדבים שהוקם עומד החבר רמי **סטויצקי**. רוח ההתנדבות בקרב תושבי המועצה היא רבה. תושבים עושים למען אנשי עוטף עזה המתארחים במועצה ואוספים עבורם ציוד שחסר. מתעניינים ודואגים לאוכלוסייה המבוגרת באמצעות מוקדי טלפון ואמצעי תקשורת מגוונים. הוקם מערך התנדבותי גם למען חקלאי המועצה והדרום וזאת מעבר להתנדבויות מקומיות. דוגמא יוצאת דופן היא באירוח 73 משפחות בצור יצחק, נעשה הכל על מנת ליצור עבורם שיגרה מוגנת. קהילת תושבי "דרום השרון" מתגלה בגדולתה ובחוזקתה.

מכלול חינוך

חלק מהתרומה למען הביטחון הנפשי והרגשי עושה

**אבלים, המומים וכואבים יחד עם כל עם ישראל
על הירצחם וחטיפתם של מיטב בנינו
תינוקות, ילדים, בני נוער, נשים, זקנים,
בני קיבוצים ומושבים בעוטף,
חיילי צה"ל וכוחות הביטחון הגיבורים הי"ד**

בלי שאלות, פשוט עושים

על גל העשייה והתנדבות ביישובי המועצה של דרום השרון

השתתפו בכתיבת הכתבה: נורית שטרנברג, יונה פלג, מיקי להב, עדנה פיינר, חיה פלג, ג'קלין תורג'מן

שדה ורבורג

נעמה שוהם מרגלית: "הכל התחיל מאוד ספונטני, חברה שהקימה חמ"ל שמרכז בקשות לאוכל לחיילים, פנתה אלי, אם אני יכולה להרים 100 מנות, ממש מעכשיו לעכשיו. זרקתי מילה אחת בקבוצה של השכונה ברחוב אילת תוך רגע !!! כולם הגיעו. זו קנתה שניצלם, זו דאגה לחמגשיות, זו לירקות וזו לפחמימות, תוך שלוש שעות היו 100 מנות מוכנות ומתנדבים מעבירים את המנות ברכבם ליעדים שבתוכנית. מאז אנחנו מבשלות בממוצע 300 מנות כל יום, זוכות לתמיכה ענקית מכולם.

הגיעו תרומות של ביצים, ירקות, תרומות למצרכים יבשים ועוד. נשות הכפר התגייסו באהבה גדולה וכולנו מקבלים תודה ענקית מהחיילים שזוכים במנה ביתית חמה!"

ניר אליהו

ברגע שנודע ביום שבת 07.10.23 מה קורה ביישובי עוטף ישראל, התארגן בקיבוץ ניר-אליהו צוות צחי' (צוות חוסן וחירום יישובי), כמו בכל יישובי המועצה. התארגנה כיתת הכוננות ותוגברה במילואימניקים בני המשק, שמדי פעם נקראו למלחמה שנפלה עלינו. המשק חולק לאשכולות שכונתיות עם הודעות מרוכזות לכל שכונה ויום יום הופץ המידע.

בשבועות הראשונים של המלחמה אפשרו בחדר האוכל לקחת אוכל הביתה. משהתבהר המצב ניתנה האפשרות לשבת ביחד בחדר האוכל וזה נתן אפשרות לחברים הוותיקים לנהל מפגש להחלפת דעות.

התקיימו מפגשי וותיקים בבתים ממוגנים, בהנחיית חבר קיבוץ, שם יכולנו לשתף בחוויות על הימים הקשים שבאו עלינו. הספרייה פועלת בשעות הצהריים להחלפת ספרים ומשחקים. בהזמנות זאת גם הביאו תרומות, כדי שאפשר יהיה להעביר למקומות ריכוז המפונים.

צמד גננות וותיקות בשנת חופש, נסעו לחדרה למלון בו שהו מפוני יד-מרדכי ועזרו להקים גנים לפי הגילים השונים. בניר אליהו נמצאות כמה משפחות מאשקלון. לילדים היו פעילויות הפגה לפי שכבות הגיל כמו גם למבוגרים. מהשבוע השני, התגייסו בני הנוער לעזור לחברת הקייטרינג בחדר האוכל להכין כ-500 או 800 מנות של שניצלם בפיתה, או חמגשיות עם אוכל לחיילים ומפונים לפי הזמנה.

"קפה בשדה"

חברי מועדון לניצולי שואה **במכללת הדרים** בשדה ורבורג עברו ימי עצב וכאב. בזמן שהופסקה הפעילות במועדון הם רק ביקשו לחזור. בראיון קצר עם **אליסיה** האחראית על פעילות המועדון, סופר לנו כי הם בעלי אמונה חזקה בחוסנם, כל רצונם הוא להמשיך לרקוד, לשיר ולשמוע הרצאות, לא איבדו את התקווה. **נצדיע להם!**

מיד עם פרוץ "חרבות ברזל" באוקטובר 2023 תושבי שדה ורבורג, כמו כל אזרחי המדינה, הוכו בתדהמה וזעזוע אדיר. הידיעות הנוראיות זרמו ואז, במהירות שיא, התרחש הפלא הגדול. הוקם מיידית "קבינט" לענייני חיילים שהזדקקו לצידים, לענייני מפונים "כחול לבן" שמתארחים בבתי התושבים, לענייני האוכלוסייה הוותיקה, לענייני חינוך ותרבות, לענייני בטחון היישוב. התנדבות התושבים הרקיעה לשחקים. הווסטאפ היישובי הפך לצינור התרמה והתנדבות, בית העם היווה נקודת איסוף החל מבגדים, ציוד היגיינה, שמיכות מזרנים, מזון, צעצועים וכלה בריהוט לדירות האורחים שהתפנו מביתם. מטפלים רפואיים, נפשיים וגופניים גויסו מבין תושבי הכפר בהתנדבות. צצו רעיונות להעסקת הילדים והנוער ולהעסקת המבוגרים. ההתנדבות פרצה את גבולות הכפר כשקבוצות התגייסו לעזרת חקלאים ששיועו לידים עובדות. רבים מאד שותפים לעשייה המבורכת, רבת הזרועות, התורמת רבות לאלה שזקוקים לה ולהרגשת משמעות של המתנדבים. אי אפשר שלא להזכיר את הנהלת הכפר התומכת ואת דפנה פז-דליאון, הרוח החיה, הקשובה לצרכים, המנוע האדיר מלאת יצירתיות, נעימות ויכולת הכלה.

כפר מע"ש

בכפר מע"ש התארגנו מיד הוועדים והוקם צוות חירום יישובי, תוגברו כיתות הכוננות והשמירה על המושב ושערי. מתנדבי הקהילה התגייסו לאיסוף תרומות, בגדים ומוצרי מזון לחיילים ולמפונים. בספרייה ובמועדון הנוער החלה פעילות ברוכה לילדים ולצעירים, בהדרכת מתנדבים ומדריכי הנוער.

החמ"ל של נעמה

נירית

הישוב, נירית שוכן על קו התפר, סמוך מאוד לגדר ההפרדה ובסמיכות, לישובים ערביים ישראלים. עם פרוץ המלחמה, הישוב החל להיערך בדחיפות, מבחינה ביטחונית, חברתית, תרבותית וחינוכית. הוקם "פורום ביטחון נירית", המתכנס מדי יום, דן ומקבל החלטות ומוציא אותם לפועל.

בעזרת המועצה נוספו לכיתת הכוננות של הישוב, נשקים רבים וציוד מיגון הכרחי, ציוד חשוב נוסף נרכש על ידי הישוב. מתנדבי כיתת הכוננות, מקיימים במשך כל שעות היממה, סיורים חמושים רכובים ורגליים ובישוב וסביבו. כמו כן תוגברו התצפיות ותוגברה האבטחה, של שער הישוב. צוות צ"חי בשיתוף הוועדים של הישוב, אירגן בדיקת תקינות של הממדים והמקלטים בנירית, בסיוע בני הנוער שעברו בבתיים, ובדקו את מצב הדלתות, החלונות ואמצעי הנעילה בממ"ד ובמקלט, והשטח הפנימי בממ"ד, והצטיידות עם המצרכים הכרחיים, לפי הוראות של פיקוד העורף. הליקויים רוכזו וצוות מתנדבים מקצועי, מסייע בתיקונם. שניים מתושבי נירית התנדבו, ליצר אמצעים המאפשרים נעילה מבפנים של הממ"ד ושל המקלטים. צוות צחי והועד נערכו לקניה מרוכזת של ערכות עזרה ראשונה לבתי התושבים. כמו כן, נערכה הדרכה בנושא עזרה ראשונה בסיסית לתושבים, בנושא טיפול בפציעות ברמות שונות.

המטפלות המקצועיות תושבות נירית, הקימו צוות תמיכה רגשית לתושבים, שהוזמנו לפנות אליהן בעת הצורך. כמו כן נפתחו קבוצות תמיכה לנשות הישוב ולבני הנוער. נשות הישוב מבשלות בהתנדבות ארוחות חמות לחיילים המשרתים בסביבה. כמו כן התארגנה קבוצה של נשים הסורגות כובעים לחיילים.

נשות נירית סורגות כובעים לחיילים

במקביל נערכו הפעלות רבות על ידי, מתנדבים בני הישוב ומפעילים מבחוץ, עבור הילדים ועבור המבוגרים. בימים האלה הקהילה בנירית מתגלה במלוא העוצמה של ערבות הדדית, התנדבות ונתינה, תוך הנהגה מובילה ובטוחה של הנהגת הישוב ודבקות באמונה ש"ביחד ננצח".

אנו עדים להתנדבות רחבה ומרגשת בכל שדרות התושבים. חבילות עם כיבוד עשיר וציורים וברכות נשלחות לחיילים, עוגות, ארוחות בוקר וצהריים לפלוגות לוחמים. תרומה כספית נאה נצברה בתוך שעה עבור רכישת מזון למשפחות שכולות שיושבות "שבעה" בירקונה והוד השרון. חברות וחברים נקראים ומתייצבים לדגל בשעתנו הקשה. קיימת התייחסות מיוחדת מטעם חברות "ועדת התרבות" לוותיקי המושב והם מעודדות ותומכות במשפחות חיילי סדיר, קבע או מילואים ומכינים מאפי בית שזכו לתודות חמות. מערכת החינוך במועצה פועלת חלקית באמצעות "זום", ילדים ונוער נמצאים בבתיים. לכן החברות מסייעות למשפחות עובדות בשמירה על ילדיהם. יוזמה מבורכת מתקיימת ב"מעגל נשים" במושב, הממשיכים בכל התקופה האחרונה במפגשי תמיכה לוותיקות ולמושבי המפגשים מתנהלים בהנחיית **עירית דותן** מהמושבי, המעניקה זאת בהתנדבות. המפגשים הנ"ל מחזקים ומעניקים חוסן ובריאות נפשית.

הדר מכינת ותיקי דרום השרון

עם הידיעה על פרוץ המלחמה "חברות ברזל" נכנסה המועצה האזורית דרום השרון לפעולה. על רמי סטוייזקי מנהל המכינה הוטלה המשימה לרכז את מערך המתנדבים בזמן מלחמה. כך נוצר מאגר מתנדבים של כ- 1600 איש ואישה.

רמי צירף אליו את מירב יודלא ממתן וריקדרו מצור יצחק. אלה החלו ביצירת הצוותים על פי הצרכים הרלוונטיים לחירום, לסיוע למשפחות הנפגעים, סיוע למשפחות שבני המשפחה ייצאו למילואים, למפונים, להסעות, לתיעוד, ובכל יום שחולף, עולה צורך נוסף שמיידי מקבל מענה, ממאגר המתנדבים.

הדר – המכינה לגמלאים, הפכה למרכז לוגיסטי. החברים בה יצרו מסגרת של התנדבות, חלקם מתנדבים פעילים בישובים שלהם, חלקם במוקד במועצה, חלק מהסבים והסבתות הפכו לתומכי משפחה, שבה אבות הנכדים מגויסים והאימהות עובדות. היתר שובצו בלוח תורנות מסודר, לסייע במוקד השיחות למתנדבים לציוות למשימות השונות.

לדברי רמי סטרווינסקי:

"מה שהמכללה עושה לתמיכה במשפחות זה מרומם את הלב והגאווה גדולה. פשוט אי אפשר להקיף את כל מה שכל אחת ואחד מהמתנדבים עושה, בבקרים, בערבים, במהלך השבוע ובסופי השבוע. פשוט התפעמות מהמחויבות והעשייה הרבה. יש לי את כל ההערכה והתודה".

מירב יודלא וריקדרו מודים שהם עסוקים כל היום ויש להם סיפוק עצום מהעשייה, בעיקר שמחים לערך התרומה. בימים אלה קם צוות נוסף מתוך החברים במכינה, כדי לבחון ולהעריך איך ליעל ולתעל את העשייה, לאור העובדה שהמצב הזה הולך להתמשך. הצרכים גדלים, יכולת ההתנדבות באופן טבעי תרד, אנשים יחזרו לסוג של שגרה, לעבודה, כשהכוונה

הלב הרחב מאוד בצור יצחק

מאת: אשר הרשקוביץ

לאזור הזה? טובה מוזס סיפרה שחלקם היססו וחשו אי נוחות מהמיקום ליד ערים ערביות, קריאות המואזין וירי של חתונה וזיקוקים מטייבה. כמו גם אורות רכבי הביטחון שמסיירים ברחוב שלא תורמים להרגעת הרוחות. לאחר שסיפרו להם על שגרת אורח החיים באזור וגם על האבטחה הכבדה ביישוב נרגעו.

טובה סיפרה שביום שישי, אירחו המשפחות החדשות את המתנדבים בחצר בין הבניינים, "פתחו שולחן" והגישו להם מבחר מאכלים, בישולים ומאפים מסורתיים, כל משפחה וסגנונה. הם ניסו בכך להביע את תודתם. מעשה מרגש מאד. בנוסף לעזרה הפיסית הוקצבה דירה אחת שמוקדשת גם לזקוקים לעזרה של עו"ס ומטפלים. ראש המועצה התגייסה גם היא והחליטה על עזרה בעובדים סוציאליים ומטפלים לנפגעי החרדה והטראומה שמהן סובלים חלקם. וכן פטור מארנונה.

אבי צוראל שמעון, סב המשפחה, מהמפונים משדרות. מספר שלאחר 3 ימים פינו אותם למקום ארעי בהרצליה ומשם הופנו לצור יצחק. "מהרצליה הביאו אותנו לפה. ופה זה הבית שלנו". מכאן נשבר קולו ובדמעות חנוקות הוא המשיך, "אנשים כאן מהממים, מה אני אגיד לך, מהממים פה". הוא סיפר שהיו כאן הרבה אנשים שעזרו להם והביאו את כל הציוד משמיכות עד מקרר, טלוויזיה ועוד והכל מתרומות והתנדבות של אנשים. הוא מרוצה מאד. "הכל טוב פה, הכל, לא חסר כלום. כלום לא חסר" סיים בהתרגשות רבה.

בסוף הריאיון עם טובי היא סיפרה לי, שחברת "יובלים" היא בעלת 30 דירות גם בהוד השרון (שאפו גדול לרוכשי הדירות שהסכימו לדחות את כניסתם ולאפשר למפונים לשהות בדירות), ולאחר שתסיים בצור יצחק, החברה מתכננת להתחיל בפרויקט דומה גם שם. שאפו לכל העושים במלאכה. עם ישראל חי!

אחדות אנושית לאכלוס מפונים, ניצולי הטרור מהדרום ביישוב צור יצחק.

סיפור הגבורה של חברת נדל"ן אחת. יזמית ובתה, 10 בעלי מקצוע ויותר מ-1000 תושבי היישוב שהתגייסו למען ניצולים משדרות...

בתוך התופת הקשה שאליה הושלכנו באחת, צעות נקודות אור מרגשות. אזרחים שנלחמים עם אקדח כמו דוד, מול מרצחים חמושים ומאומנים כגוליית ומצילים חיים. התארגנויות רבות כמו "אחים לנשק" שהתגייסו תוך שעתיים לשינוע אנשים, פינוי נפגעים, העברת תרומות וציוד לדרום וממנה לעורף כשהממשלה עדיין לא הייתה בשטח. אזרחים שבאים עם אוכל וציוד לצמתים, כדי לתמוך בצבא המתנדבים שזרם לדרום. אלו רגעים קטנים של אופטימיות ומעשים שמראים עד כמה העם הזה מאוחד ברגעי האמת. דוגמה אחת לכך התרחשה ביישוב צור יצחק, אליו הגיעו תושבים שהתפנו מיישובי הדרום.

כשבוע לאחר מבצע אכלוס הדירות ראייתי את יזמית הפרויקט ההתנדבותי המדהים. **טובי מוזס ובתה שירה בת ה-18**. הקבלן **איציק ברוך מחברת הנדל"ן "יובלים"** נידב 53 דירות חדשות שטרם אוכלסו בפרויקט נדל"ן שברשותו ביישוב. תוך כ-3 שעות התגייסו כ-10 תושבי צור יצחק שקיבלו על עצמם תפקידים "רשמיים" שונים בפרויקט הסיוע - החל מריכוז כל המתנדבים, דרך ריכוז הכנת האוכל וחלוקתו, הטיפול בתקשורת בבניינים, השגת התרומות ועוד. בנוסף, כ-1000 מתנדבים בני נוער ומבוגרים מהיישוב, החלו מיד בניקיון הדירות ובמקביל ביקשו תרומות שזרמו בזרם אדיר. ההיענות הייתה מדהימה. אנשים וחברות תרמו מחטיף לילדים, מוצרי טקסטיל ועד מקררים ותנורים. הגיעו בעלי מקצוע כמו חשמלאים ו"הנדימן". ככה רוהטו וצויידו כל הדירות לשהות נורמלית של משפחה. בו ביום גם החל מבצע האיכלוס. לשאלתי כיצד קיבלו את המעבר

העמותה לחבר הוותיק, האור בשעת מלחמה

מאת: נורית שטרנברג

הצורך. לצערנו, תואמו גם ביקורי ניחומים. בשגרת ימי המלחמה, מסופקים שירותים פרא-רפואיים על ידי חברי הצוותים – פיזיותרפיה, ריפוי בעיסוק, ליווי רגשי, התעמלות, יצירה, חוברות העשרה קוגניטיבית. כמו כן, יש ביקורי אחות, וביקור חברתי וארוחות חמות".

גלי זמיר, מנהלת תחום פעילות גופנית, תרבות ופרייקטים מיוחדים מוסיפה: "באמצעות מורי הספורט הנאמנים של העמותה בשיתוף אגף הספורט של המועצה, נשלחו אימוני ספורט בזום, כל עוד לא קבלנו אישור לפגישות במכללות. כמו כן נשלחו הרצאות מאלפות המתאימות לוותיקינו בנושאים שונים כולל מתן כלים להגברת החוסן ולהעשרה כללית בנושאים מרתקים. בשבוע השלישי למלחמה נפתחו, לשמחת המשתתפים, שערי המרכזים והמכללות לפעילות ולהרצאות פרונטליות. אנו עובדים עם מרכזים לאומיים, המציעים פתיחת קבוצות חוסן ואמנות בישובים. אנו מעודדים את וותיקי המועצה להשתתף בפעילויות השונות ה"נתפרות" במיוחד עבורם".

אתם לא לבד בימי שלום ובימי מלחמה גם יחד.

כל בר דעת אנושי יוכל להעיד, שמלחמה הינה אירוע קשה ורע גם אם נכפה עלינו או הינו תגובה או יוזמה הכרחית. כך קרה בשבת הארוכה ב-7 לאוקטובר 2023. מעגל האיבה ארוך השנים הוליד רוע לא יתואר. מאז, למרות שרובינו חוו טעמים של מלחמות ומבצעים, מנסים לעכל את מה שקרה וקורה לנו. במהלכם של הימים הללו, כשכל משפחה ממשפחות הוותיקים שבמועצה האזורית דרום השרון, קשורה בדרך זו או אחרת לחיילים הלוחמים במלחמה, או לאלה שנפגעו או נשבו, נוצר לחץ אדיר שמדיר שינה מעינינו. מי שמצליח ללטף, להרגיע, לטפל, להעסיק אותנו, בתבונה ובמקצועיות אלה חברי העמותה לחבר הוותיק, שכל ימות השנה משקיעים בנו, ועכשיו במיוחד.

מספרת עו"ס **מיטל גלעד** על השירותים הסוציאליים במרכז היום שבנווה ימין ומשמשת מנהלת במרכז: "שירותי העמותה לחבר הוותיק עובדים במתכונת חירום בכפוף להנחיות פיקוד העורף. הם מובילים את הקהילה התומכת, את מרכז היום בנווה ימין והמנהלות של המכללות, עומדים בקשר מתמיד עם החברים באמצעות הצוותים של הקהילה והמרכזים ובנוסף מקיימים ביקורי בית במידת

ת מ ו נ ו ת מ ל ח מ ה

עמותת אחים למען תושבי העוטף

חקלאות בדרום השרון

החמ"ל של נעמה בכפר מעש

מקבלים ארוחות חמות שנתרמו ע"י המסעדה מקיבוץ עינת

הלווייתו של תמיר ברק ז"ל בקיבוץ ניר אליהו

חקלאות בלאמה

| מאת: יעל רטנר |

15% מהחלב ששווק בארץ. חלק מהלולים והרפתות ספגו פגיעות ישירות ונחרבו, (33,000 עופות לבשר מתו בלול בקיבוץ עלומים), לחלקם לא ניתן לגשת ולטפל מסיבות ביטחוניות וחלקם סבלו מהפסקת מים וחשמל.

הבעיה בכל הארץ וכמובן גם בעוטף היא בעיית המחסור בכוח אדם.

רבים, אם לא רוב, הפועלים החקלאיים הם ערבים משטחי יהודה ושומרון ופועלים זרים ברובם מתאילנד. עם פרוץ המלחמה לא ניתן היתר לכניסת הפועלים מיו"ש. לאחרונה, עקב המצב הקשה ניתנה אפשרות לפועלות חקלאיות או לגברים מעל גיל 60 לבוא לעבודה חקלאית בישראל. פועלים תאילנדים רבים עזבו את הארץ עם פרוץ המלחמה וגרמו לחוסר ידיים עובדות עצום בכל הארץ.

יובל, חקלאי ממושב שדה ניצן המגדל 80 דונם מנגו ואבוקדו בעזרת 3 פועלים תאילנדיים אמר לי: "אני ממשיך לעבד כרגיל, התאילנדים שלי לא עזבו בינתיים, אני אומר בינתיים כיוון שחבר שלי קם בבוקר ומצא שחדרי התאילנדים שלו ריקים... המשפחה שלי ושל כל חברי המושב נמצאים באילת, נשארו פה רק אלה שחייבים להחזיק את המשק וכל יום אני "מבלה" בלוויות של חברים מהאזור. כן מגיעים מתנדבים שעוזרים לנו" נכון ל-30.10.23 עזבו בעקבות המלחמה 7,200 עובדים תאילנדים (מתוך 22,000), שעבדו בחקלאות (כמעט 33%).

בכתיבת השורות הללו אנחנו עדיין במלחמה. אנשים רבים מגויסים, החטופים עדיין לא חזרו ואנו מבכים את החללים שרבים מהם עדיין לא זוהו. המשק מתנהל בשגרת מלחמה. אני מקווה שכאשר תקראו את הכתבה המלחמה תהייה מאחורינו ונהייה עסוקים בשיקום הנזקים וחזרה לשגרה. הנזקים שנגרמו לחקלאות ברובם לא ניתן לתקן מיד עם הפסקת הלחימה, שדה שלא נזרע בזמן יגרום למחסור בזמן שהיה אמור להבשיל!!

היו נזקים ישירים בעוטף ישראל והיו נזקים עקיפים בכל הארץ, גם באזורים שלא שמעו אפילו אזעקה אחת!

אזור העוטף (חבל אשכול, שדות נגב, שער הנגב וחוף אשקלון), מהווה את אסם הירקות של המדינה. באזור הדרום מגדלים כ-60,000 דונם תפוחי אדמה, (40% מהגידול בכל הארץ), 22,000 דונם גזר, 1,600 דונם חממות עגבניות שהם כ-70% מגידול העגבניות בישראל. בנוסף ישנם שטחים רבים של בטטה, פלפלים, חצילים, כרוב, צמחי עלים, מלפפונים ופרחים. בשל המלחמה לא התאפשרה פעילות חקלאית באזורים הללו. לא ניתן לקטוף את התוצרת ולא לשתול מחדש. בכל זאת כדי למנוע את הפגיעה העתידית החלה זריעת תפוחי אדמה בשדות לב הנגב, סמוך לקיבוץ אורים, ומשרד החקלאות מסייע לחקלאים למצוא שטחים חלופיים לזריעה.

ענף בעלי החיים גם הוא מאד מפותח באזור העוטף והדרום. האזור שיווק 17% מתרנגולי ההודו לבשר, 16% מהעופות ו-

אדם זמני, שמטבע הדברים פחות מיומן ואינו קבוע. ברשתות החברתיות, (חדשות מועצת דרום השרון), מפרסמת דוברת המועצה על גיוסים שונים לעזרת חקלאים שנשארו ללא עובדים. גם הישובים עצמם מפרסמים מדי פעם על גיוסי עובדים לעזרת חבריהם.

פניות לרמי: 054-5208709
רישום מתנדבים באתר צו 8 לחקלאות
הישראלית:
[/https://supportingisraelifarmers.co.il](https://supportingisraelifarmers.co.il)
לגבי ברור זכויות ניתן לפנות לאתרים "כל זכות"
ו"זכות".

• המצב משתנה לעיתים תכופות ולכן הנתונים
המספריים נכונים לעת כתיבתם!

קהילה עוזרת לחקלאי

הפעילות של הרשויות להקלת המחסור בעובדים:

- * הסרת חסמים בירוקרטיים להמשך לחידוש העסקת עובדים זרים.
- * פעילות משותפת עם שגרירות תאילנד לעידוד הישראלים של העובדים בארץ.
- * הבאת עובדים לחקלאות מארצות נוספות (סרי - לנקה, הודו).
- * תמריצים עבור כל עובד ישראלי חדש בחקלאות.
- * תמריצים מידיים לכל עובד זר שנשאר לעבוד במשקי העוטף.
- * פיזור מגוונים בשטחים החקלאיים.
- * הבאת מתנדבים באמצעות ארגונים וגם בודדים ותמיכה בהם (הסעות, לינה).

יבוא - תוצרת חקלאית טרייה הייתה תמיד בעוכרי החקלאות המקומית, כיום, עקב קשיי המלחמה משרד החקלאות הגביר את יבוא התוצרת מחו"ל.
"החקלאי עצר אותנו באמצע קטיף בדרום. הסוחר אמר לו שאין צורך בעגבניות שלו, כי יש מלא מטורקיה".

רשתות השיווק מחויבות לציין את מקור התוצרת שעל המדף ואנחנו **מחויבים לקנות אך ורק תוצרת ישראלית**, אפילו במחיר גבוה יותר ממחיר התוצרת המיובאת.

פיצויים - רשות המיסים אישרה מקדמה לחקלאים שחוו הפסד, מניעת רווח או אי אפשרות לניצול נכסים המצויים בתחום יישוב ספר. לפרטים להגשת בקשה:

<https://did.li/vCICN>

הובטח שתהליך קבלת הפיצויים יהיה קל ומהיר יותר מאשר במקרים הקודמים, (קורונה).

ומה קורה אצלנו בדרום השרון?

מתקבלים דיווחים על נטישת הפועלים התאילנדים, מה שמקשה על המשכת עבודות העיבוד והקטיף במשקים רבים. את מרכז המתנדבים של המועצה מרכז **רמי סטויצקי**, המסייע לחקלאים הפונים אליו לגיוס כוח

זיכרונות צפים עולים /

צביקה ביקל

חברים לנשק וותיקים
ביום הזיכרון לחללים נפגשים,
צפים הזיכרונות כמו מתוך האוב,
עולים הצער והמכאוב,

אני אותך הצלתי,
פונה אלי חבר,
אטמתי וסגרתי
באגרוף קמוץ חוזר,

וויסר הסמג"ד שבא אז לבקר,
וראיתיו הוגה ומהרהר
ואח"כ מזכיר סופר,
וכל העסק מצמרר.

השנים חולפות, ממש רצות
ואנשים הולכים לעולמם
כמו צבי ליסר האדריכל
שתכנן שם את הגל,
ונותר רק הרצון לחיות
ולדלג מעל.

התמודדות מבוגרים במציאות קשה

| מאת: חיה פלג |

בשליטתנו כמו: מצב החטופים, מתי זה ייגמר? מה יקרה למדינה? מה תחליט הממשלה? לבין החלטות שהם בשליטתנו: שהבית מאורגן לאור המצב, שנוכל להגיע למקום הבטוח ביותר שנמצא בזמן אזהרה. האם הכנו ציוד חשוב לשהייה ממושכת, אנו יודעים שלעיתים צריך לבקש עזרה ואנחנו מסוגלים להתמודד עם הרגשות שלנו...

כל המומחים ממליצים להגביל את זמן הצפייה בטלוויזיה: **"זה מרשם רופא ולא המלצה!"** החשיפה פוגעת בנו ועלינו לשמור על עצמנו לפני שנוכל לסייע לאחרים.

המרצים חזרו על המלצות שמתארגנות בראשי תיבות, כדי להקל על הזיכרון:

מודל מתנ"ה:

מ- מגע: לחבק, ללטף גם את עצמנו.

ת- תנועה: לנוע בגבולות היכולת.

נ- נשימה: נשימה ארוכה דרך האף, עצירה לכמה שניות ונשימה ארוכה יותר דרך הפה.

ה- הגדים חיוביים, חשיבה חיובית, לחשוב על הדברים הטובים שבורכנו בהם...

מודל קר"ן:

ק- קשיבות: להקשיב לרגשות שלנו אבל לא להזדהות ולשקוע ולא להתעלם.

ר- רשות להיות אנושי: לקבל את עצמנו כחווים רגשות מעורבים, צער, כאב, כעס, דאגה, עצבות, גאווה בעם, תקווה... אנחנו מבולבלים יותר שוכחים יותר, זה טבעי במצב הנתון וזה יחלוף.

נ- נדיבות: כלפי עצמנו, חמלה עצמית, לעשות "מה שטוב לנו": לטייל, להזמין מסאג', להאזין למוסיקה, לצפות בקומדיה או בסרט קליל, לבכות, לפגוש חברים, לשוחח בטלפון עם חברים וקרובים, להתנדב ולתרום...

כי כדברי ויקטור פרנקל ניצול מחנה ההשמדה אושוויץ: **"מי שיש לו איזה 'למה' למענו יחיה יכול לשאת כמעט כל 'איך'."**

לאור המטרות והערכים החשובים לנו, נבחר את הדרך לשמור על עצמנו, למצוא משמעות בחיינו, לתרום ולהירתם. בהצלחה!

התעוררנו כולנו ב-7.10.2023 ביום שבת, למציאות מפחידה: אזעקות, טילים, הפגזות, פלישה של אלפי מחבלים של החמאס ליישובי עוטף עזה, הרוגים, זעקות של פצועים, חטיפה של ילדים וזקנים מעבר לגבול. רצועת עזה נכבשה ע"י ארגון טרור קטן! אנו תוהים איך ייתכן שלנו עם הצבא הטב ביותר, המודיעין המעולה זה קורה לנו שוב?!

כולנו בחרדה ובתחושה של חוסר אונים כי נפגעה תחושת הביטחון בממשלה, בצבא, במודיעין ובכל התחומים.

הרשת הוצפה בעצות חכמות למבוגרים ולצעירים, כיצד להתמודד עם אירוע כל כך קשה, שלא הכרנו ולא העלינו כלל בדמיוננו.

קראתי מאמרים רבים, הקשבתי לאינספור הרצאות מלומדות של פרופסורים רבים: פרופ' יובל פלגי, ד"ר אנאבלה שקד, ד"ר איילה אליהו ועוד.

כשניסיתי לעלות בזכרוני מה למדתי מכל הדברים ששמעתי, נזכרתי פה ושם בכמה עצות טובות לגבי נשימות ולגבי פעילויות שונות, אבל רוב העצות, שנראו לי משמעותיות כששמעתי אותן, פרחו מזכרוני ואני מניחה שכן גם אצל רבים אחרים.

בחרתי לרכז כמה דברים שרוב החוקרים והמלומדים ממליצים עליהם, כדי שיהיה לנו אפשרות גם בימי שגרה שיבואו, להקל על חיינו ונוכל לבחור את ההמלצות שמתאימות לנו ביותר, להדפיס אותן כדי שתהיינה זמינות.

משאבי החוסן שיש למבוגרים:

***נסיין החיים** – כמבוגרים עברנו הרבה אובדנים וקשיים במהלך חיינו ולכן יש לנו גם פרספקטיבה, שיקול דעת ואמונה ביכולת שלנו לעבור משברים ולהמשיך הלאה. אנחנו מודעים לכך שאחרי החושך נמצא את האור...

יש לנו גם תחושה שזקוקים לנו ואנחנו משמעותיים ויכולים לתרום ולהיתרם, לעזור למשפחה, לחברים ולקהילה, לעודד, לתמוך ולהתמודד בהצלחה.

*** משאבים קוגניטיביים** – יש לנו גם יכולות שפיתחנו במהלך חיינו ואנחנו יודעים להבחין בין אירועים שאינם

איש הקקטוסים

אליעזר לשציבר (לייזר לשם)

מאת: רות גבאי, צילמה רות אש צביקלר

לקיבוץ "עין השופט", שם השקיעו בי והשתפרתי.

בגרעין הנח"ל של השומר הצעיר גוייסתי ונשלחתי לקיבוץ נחשון. עברתי טירונות וקורס מכי"ם. בגדוד 50 עברתי קורס סמל"י מרגמות ומשם להאחזות "נוטרה" ברמת הגולן בה פיקדתי על כיתת "מרגמות".

"כשסיימתי את שירותי בצבא, דרש אבי שאחזור לכפר, כי חשש שאתיישב בקיבוץ. אמרתי שאשוב בתנאי שיקנה לי בית במקום. כשנמצא הבית לא היה בידינו הסכום הנדרש. עבדנו קשה מאוד כדי להשיגו- אבא ברפת ואני במחצבות. כשהעבודה במחצבות הסתיימה, עבדתי בכל עבודה אפשרית, כי אין עבודה שמביישת את בעליה."

כשפרצה מלחמת ששת הימים היה לייזר בין הלוחמים. בתום הקרבות התגייס לשירות בתי הסוהר. 28 שנים שרת קבע במדים ועוד 14 שנים כאזרח בפנסיה.

הוא פיקד על בתי הסוהר בג'נין ובאשקלון שבהם מאות מחבלים.

"פרשתי לגמלאות בגיל 52" המשיך לייזר "והוצע לי לנהל הוסטל לשיקום אסירים בבית דגן. ניהלתי אותו 14 שנים." כששומעים את לייזר מבינים עד כמה הוא קשור עדיין לכל הנעשה בבתי הסוהר, פעם בשבוע הוא מבקר במקומות שניהל, ומארגן את הארכיון של בית מורשת שירות בתי הסוהר.

כשיצאנו לחצר ביתו נתקלו עיני בשלל מיני קקטוסים שלייזר מטפח באהבה ועצי אפרסמון עמוסי פרי המתחילים להבשיל. אין העין שבעה מראות את מה שהוא עושה ומטפח ברגישות ובחיבה. לייזר מממש את האמרה ש"אין דבר העומד בפני הרצון". כדי להגיע לדרגות גבוהות בשירות בתי הסוהר, למד בערבים ועשה בגרות ואף למד באוניברסיטה לתואר ראשון במנהל עסקים. הוא נשוי ואב לשלושה ילדים, שלושה נכדים ונין. שני ילדים גרים בכפר.

מלבד האומנות והקקטוסים הוא מרצה על שירות בתי הסוהר, לגמלאים במועדונים, לנשות ויצ"ו, וארגונים למיניהם ועוד ידו נטויה.

לייזר בן ה-83 הוא בין הילדים הראשונים שנולדו בכפרנו, כפר-סירקין. כשהוא רוכב על אופניו ברחובותינו, דמותו התמירה, עם שערו וזקנו הלבנים בולטים בשטח. כשמגיעים לביתו נדהמים מהיצירות עבודת כפיו ומאוסף כלי עבודה ישנים שמצא או קיבל ותלה על קירות ביתו והעמיד סביב.

כשנכנסתי לביתו ניבטו אלי מכל עבר דמויות העשויות בגילוף עץ מלאכת מחשבת מעשה ידיו וגובלנים שמצא, חידש ומסגר אותם.

לייזר והקקטוסים שלו

לייזר מספר: "למדתי בכפר בגן ובבית הספר, אך השובבות היתה בעוכרי ולא התקדמתי בלימודים. בגיל 13 עברתי

חג החנוכה באנו חושך לגרש

מאת: מאיר אזור ולאה טל

בימים קשים אלו, בהם אנו שרויים במלחמה שנכפתה עלינו על ידי דורשי רעתנו, אין כחג החנוכה, הוא חג האורים, אותו נחגוג בקרוב, כדי להזכיר לנו כי בכל דור ודור עומדים עלינו לילותינו, אך אנחנו, כעוף החול, פורשים כנפיים מתוך האפר ועפים אל האור.

עם בוא החורף, הימים מתקצרים והלילות מתארכים וחשוכים. בדתות ובעמים שונים נהוגים חגיגות וטקסים של להבה והתלהבות, אש פרועה וערה בלילות החורף הקרים והארוכים, בסימן מובהק לזיקה ולהזדקקות לחום ולאור.

המיוחד בחג החנוכה

בחג החנוכה שלנו הדגש הוא על ערכים, מלחמת בני אור בבני חושך, תעוזה, גבורה והתגברות על האויב ועל הרוע הנוגש בנו. לא במקרה חג החנוכה מאופיין באורה (הכוללת אור) ושמחה. להלן מספר מעט מסיפורו של כלי המחולל שמחה ומשעשע ילדים ומבוגרים – הסביבון.

סיפור הסביבון וסימניו: נס גדול היה שם

סביבון (ביאליק הציע את השם **בִּיבִיבִי**...), הוא צעצוע שמקורו נראה בתקופת רומא העתיקה (הרבה לפני תקופת המכבים...), ושימש למשחק מזל. המשחק הגיע לגרמניה בימי הביניים וילדים נהגו לשחק בו בתקופת חג המולד, גם ילדים יהודים שיחקו במשחקי סביבונים, והחג היהודי שנחגג בערך באותו זמן היה כמובן חג החנוכה, והסביבון "גוייר" ושמו ביידיש "**דריידל**" (דרי = לסובב).

במקור (הגרמני) סימנו את דפנות הסביבון באותיות לטיניות בהתאם לכללי המשחק. כל אחד מהמשתתפים שם בקופה מטבע (או גלעין) אחד, ואז המשתתפים מטילים את הסביבון, כל אחד בתורו. תוצאת ההטלה היא האות המתגלה כלפי מעלה וזו קובעת את זכייתו.

האותיות הלטיניות היו N-G-A-S, ומשמעותן:

N - נ' = נישט' (כלום), המשתתף לא זכה ולא הפסיד;	✓
G - ג' = גאנץ' (הכל), המשתתף לוקח את כל הקופה;	✓
H - ה' = האלב' (חצי), המשתתף לוקח חצי מהקופה;	✓
S - ש' = שטיי' (עמוד), המשתתף מוסיף מטבע לקופה.	✓

כאשר הקופה ריקה כל אחד מן המשתתפים מניח בה מטבע וחוזר חלילה.

בעת גיור המשחק שמרו על האותיות המקובלות: נ - ג - ה - ש, אך הן קיבלו שמות עבריים בהתאם לחג אותו חגגו, חג החנוכה. והשמות העבריים הם: "**נס גדול היה שם**". שכן המשחק שוחק בגרמניה ונס החנוכה התרחש "שם" – בארץ ישראל.

מאוחר יותר, עם תחילת העלייה לארץ ישראל שונה ה"ש" (שם) ל"פ" (פה), עבור המתיישבים בארץ.

העמותה לחבר הוותיק בדרום השרון

רשימת טלפונים חשובים

מנכ"לית העמותה לקידום החינוך, התרבות, הוותיקים והספורט.

מירית כץ 054-3901 390

יו"ר העמותה: ורדה לוי 052-321 2799

גזבר: אורי עצמון

חברי הנהלת העמותה:

דורית קוברסקי, אברמסון ישראל, בר שיר עלית,

בן שמואל נחמה, לופו שירלי, מיכל שיקרזי

יו"ר ועדת הביקורת: גילה פרין

משרד העמותה - 03-9000658

מרכז היום בנווה ימין - 09-7658357

מזכירה: רותי כמרה

סמדר קטרי - רכזת תעסוקה אגף אופק לתשושי נפש

מיטל גלעד - עובדת סוציאלית 09-7658357

מועדון מכללת "דורות", כפר מעש

מנהלת: פלורה כץ 03-9080845

מועדון מכללת "הדרים", שדה ורבורג

מנהלת: רינת ויסמן 09-7481 844

"קפה בשדה" לניצולי שואה, שדה ורבורג

מנהלת: אליסיה ויינגרטן 09-7481 844

קהילה תומכת - 03-9000595/661

אמהות קהילה:

איילה כהן 052-4546353

אליסיה ויינגרטן 053-5209259

רינת ויסמן 054-7552919

רכזת פעילות גופנית ותרבות

גלי זמיר 052-3343838

רכזת מתנדבים

אפרת לידר 052-4708212

ש.ל.ל דרום השרון 03-9005771

עורכת ראשית עיתון כיוון חדש

שוש ברקאי 052-2541 836